

ادبیات پارسی سرشار از موضوعات حماسی، روایات عارفانه و عاشقانه، اسطوره ها، فلسفه و اخلاق است. چه نظم باشد چه نثر، به عنوان غذای روح، آنقدر غنی است که منبع خوبی جهت الهام گرفتن می باشد. هنر و ادبیات گاهی شبیه حلقه های زنجیر آنچنان به یکدیگر متصلند که درک هر یک با حضور دیگری ملموس تر می شوند و روشن است که زندگی نمی تواند خالی از ادبیات باشد.

آنچه عامل خلق یک اثر نقاشی می شود نتیجه ذوق و الهام نقاش از دغدغه هایی است که دارد. حال اگر این دغدغه ها از بطن ادبیات باستانی ایران زمین بیرون آید و با جادوی قلم مو و رنگ به تصویر کشیده شود تاثیرگذاری دو چندانی خواهد داشت و حس و حال های کمرنگ شده با دیدن نقاشی های برگرفته از ادبیات در پس ذهن مخاطب مجددا فعال خواهد شد. قدم برداشتن در راستای حفظ ادبیات کهن و حتی نو و تاکید بر اندیشه های ارزشمند بزرگانی که قبل تر مسیر تفکر و تعالی را پیموده اند از علاقمندی های من است.

برخی مخاطبان انتظار مشاهده واژه به واژه شعر را در بطن هر اثر دارند اما دوست دارم این نکته را اشاره کنم که آثار نقاشی من برگرفته از حس و اندیشه اشعار است و یک گام فراتر از تصویرسازی صرف می باشد. به عبارتی نمایش احساس و تفکر پشت هر شعر منتخب می باشد. من شعرهایی را که می خوانم و می توانم ارتباط خوبی با آن ها برقرار کنم را نقاشی می کنم. مجموعه حاضر از بطن اندیشه های شاعران بزرگ خلق شده اند.